

W KRÓLOWEJ RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO

ROK XVII Listopad 2012 Nr 11 (187)

Cena: 1,50 zł

SPIS TREŚCI

Kronika parafii.....	2
Apel papieża: Odkrywajcie treści wiary.....	3
Z Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego.....	4
Pielgrzymka róż Żywego Różańca do Barda.....	6
Odpust parafialny.....	7
Epilog pieszej pielgrzymki świdnickiej.....	7
Aby uwierzyć bardziej.....	8
Odpust darem Kościoła.....	10
Dekret o odpustach w Roku Wiary.....	12
Chrystus Król.....	13
Święty Andrzej.....	13
W naszej wspólnocie.....	14
Zdjęcia.....	15

Miesięcznik redaguje zespół w składzie:

* ks. dr Arkadiusz Chwastyk (xACH)

* ks. Rafał Zaleski (xRZ)

* Urszula Kaletowska-Fiącek – korekta

Wydawca:

Parafia pw. Królowej Różańca Świętego w Dzierżoniowie

Druk:

Studio-Edytor

ul. Żąbkowicka 52

58-200 Dzierżoniów

KRONIKA PARAFII

29.09.2012

W święto Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała swoje imieniny obchodził ks. Rafał.

01.10.2012

Wraz z początkiem października rozpoczęły się nabożeństwa różańcowe dla dzieci oraz dla wszystkich parafian.

05.10.2012

Wspomnienie św. Faustyny Kowalskiej, apostołki Bożego Miłosierdzia.

05-07.10.2012

W naszej parafii gościliśmy uczestników V Warsztatów Liturgiczno-Muzycznych Diecezji Świdnickiej.

06.10.2012

W pierwszą sobotę października księża udali się z posługą do chorych.

06.10.2012

W Bardzie odbyło się spotkanie członków kół różańcowych. Udali się tam także pielgrzymi z naszej parafii.

→ str. 6

07.10.2012

Uroczystości odpustowe ku czci NMP Królowej Różańca Świętego.

→ str. 7

11.10.2012

W Kościele rozpoczął się Rok Wiary. Potrwa do 24.11.2013 r.

13.10.2012

Grupa pielgrzymów z Dzierżoniowa wzięła udział w epilogu pielgrzymki świdnickiej.

→ str. 7

13.10.2012

Ksiądz proboszcz przewodniczył ostatniemu w tym roku nabożeństwu fatimskiemu.

16.10.2012

Ksiądz Grzegorz udał się wraz z dziećmi komunijnymi na pielgrzymkę do Częstochowy.

22.10.2012

We wspomnienie bł. Jana Pawła II, patrona naszej kaplicy, odbyła się uroczysta Msza Święta z ucałowaniem relikwii Błogosławionego.

27.10.2012

Rozpoczął się dekanalny kurs dla ministrantów przygotowujący ich do posługi lektora.

01.11.2012

Uroczystość Wszystkich Świętych. Tegoroczna Msza Święta na cmentarzu była przygotowana przez naszą wspólnotę parafialną.

xRZ

APEŁ PAPIEŻA: ODKRYWAJCIE TREŚCI WIARY

Benedykt XVI postawił przed całym Kościołem bardzo konkretne zadanie na Rok Wiary. W liście „Porta fidei” zachęcił wszystkich wierzących do ponownego odkrycia i studium podstawowych treści wiary, które znajdują się w *Katechizmie Kościoła Katolickiego*. Pomimo tego, że został on wydany 20 lat temu, to nadal dla wielu pozostaje księgą nieznaną.

Niebieskie wydanie Katechizmu (wydane w języku polskim przez poznańskie wydawnictwo Pallottinum) może wydawać się bardzo obszerne i trudne w rozumieniu, zwłaszcza jeśli czytać *Katechizm* strona po stronie. Nic jednak nie stoi na przeszkodzie, aby powoli poświęcać swój czas na poznawanie i rozmyślanie wybranych prawd wiary, których odnalezienie jest możliwe dzięki przystępnemu indeksowi tematycznemu, znajdującemu się na zakończenie tomu.

Papież Jan Paweł II, który czuwał nad pracami tworzenia *Katechizmu* i sam go ogłosił w 1992 roku, dla podniesienia jego wartości ustanowił w 2003 roku specjalną komisję z zadaniem opracowania swoistego „vadamecum” *Katechizmu*.

W ten sposób w 2005 roku powstało *Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego*, wydane w Polsce przez kieleckie wydawnictwo Jedność.

Kompendium obejmuje w sposób zwięzły wszystkie istotne i podstawowe elementy wiary Kościoła tak, aby mogło stanowić podręczną pomoc, która pomoże osobom wierzącym i niewierzącym objąć jednym rzutem oka całą panoramę wiary katolickiej. *Kompendium*, z uwagi na swoją zwięzłość, jasność i integralność, adresowane jest także do tych, którzy pragną poznać Drogę Życia, Prawdę, powierzoną przez Boga Kościołowi przez Jego Syna.

Charakterystyczną cechą *Kompendium* jest jego forma dialogowa, która nawiązuje do starych katechizmów. Polega ona na pytaniach i odpowiedziach, co sprzyja przyswojeniu i zapamiętaniu treści oraz wciąga czytelnika do odkrywania ciągle nowych aspektów prawd swojej wiary.

Kompendium zawiera ponadto pewną ilość obrazów, które pochodzą z bogatej spuścizny chrześcijańskiej ikonografii. Także obraz

sakralny jest przepowiadaniem ewangelicznym i wyraża czasem dużo więcej niż same słowo.

W naszym parafialnym czasopiśmie rozpoczynamy cytowanie części *Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego*, fragmentów związanych z prawdami wiary, które wypowiadamy w *Credo* – Wyznaniu Wiary. Ufamy, że przybliży to naszym czytelnikom nie tylko same dogmaty, ale również formę *Kompendium*, a może niektórych zachęci do osobistej lektury tej cennej pomocy katechetycznej, którą Kościół daje dorosłym.

xAch

Z KOMPENDIUM KATECHIZMU KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Wierzę”

27. Co oznacza w praktyce wierzyć w Boga?

Oznacza przyłgnąć osobowo do Boga przez całkowite powierzenie się Mu i uznać całą prawdę, którą On objawił, ponieważ Bóg jest Prawdą. Oznacza wierzyć w jednego Boga w trzech Osobach: Ojca, Syna i Ducha Świętego.

28. Jakie są charakterystyczne cechy wiary?

Wiara jest *bezinteresownym darem* Boga, dostępnym dla wszystkich, którzy o niego pokornie proszą, i cnotą nadprzyrodzoną, *konieczną* do zbawienia. Akt wiary jest *aktem ludzkim* to jest aktem rozumu, przyjmującego za prawdę Bożą z nakazu woli, poruszonej łaską przez Boga. Wiara jest ponadto *pewna*, ponieważ opiera się na samym słowie Boga, *działa* „przez miłość” (Ga 5,6), i znajduje się w *ciągłym wzroście*, w szczególności dzięki słuchaniu słowa Bożego i modlitwie. Wiara pozwala nam w sposób uprzedzający doznawać radości niebieskiej.

29. Dlaczego nie ma sprzeczności między wiarą i rozumem?

Chociaż wiara przewyższa rozum, to jednak nigdy nie może mieć miejsca niezgodność między wiarą i rozumem, ponieważ i wiara, i rozum pochodzą od Boga. Ten sam Bóg udziela człowiekowi wiary i daje światło rozumu.

30. Dlaczego wiara jest jednocześnie aktem osobowym i eklezjalnym?

Wiara jest aktem osobowym, ponieważ jest wolną odpowiedzią człowieka na inicjatywę Boga, który się objawia. Ale jednocześnie jest aktem eklezjalnym, który się wyraża w wyznaniu: „wierzymy”. W rzeczywistości to Kościół wierzy: dzięki łasce Ducha Świętego wiara Kościoła poprzedza, rodzi, podtrzymuje i karmi naszą wiarę. Dlatego Kościół jest Matką i Nauczycielką wszystkich wierzących.

31. Dlaczego potrzebne są formuły wiary?

Formuły wiary są potrzebne, ponieważ pozwalają nam wyrażać i przekazywać wiarę, celebrować ją we wspólnocie, przyswajać ją sobie i coraz bardziej nią żyć, posługując się wspólnym językiem.

32. W jakim sensie wiara Kościoła jest jedna?

Chociaż Kościół składa się z ludzi o różnych językach, kulturach i obrzędach, nie przestaje wyznawać swojej jedynej wiary otrzymanej od jednego Pana i przekazanej przez jedną apostolską Tradycję. Wyznaje wiarę w jednego Boga – Ojca, Syna i Ducha Świętego – i wskazuje jedną drogę zbawienia. Dlatego wierzymy jedną duszą i jednym sercem we wszystko, co jest zawarte w słowie Bożym, spisanim lub przekazanym, i co Kościół podaje do wierzenia jako objawione przez Boga.

33. Co to są Symbole wiary?

Są ułożonymi formułami, nazywanymi również „wyznaniami wiary” lub „Credo”, za pomocą których Kościół od samego początku w sposób syntetyczny wyrażał i przekazywał swoją wiarę, posługując się językiem normatywnym i wspólnym wszystkich wiernych.

34. Jakie są najstarsze Symbole wiary?

Są to symbole chrzcielne. Ponieważ chrzest jest udzielany „w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (Mt 28,19), prawdy wiary wyznawane podczas chrztu są ułożone według ich odniesienia do trzech Osób Trójcy Świętej.

35. Jakie są najważniejsze Symbole wiary?

Są to *Symbol Apostolski*, który jest starożytnym symbolem chrzcielnym Kościoła rzymskiego,

i *Symbol Nicejsko-Konstantynopolitański* będący owocem dwóch pierwszych soborów powszechnych w Nicei (325) i w Konstantynopolu (381), który do dzisiaj pozostaje wspólny dla wszystkich wielkich Kościołów Wschodu i Zachodu.

„Wierzę w Boga”

36. Dlaczego wyznanie wiary rozpoczyna się od słów „Wierzę w Boga”?

Pierwsze stwierdzenie „Wierzę w Boga” jest ze wszystkich najbardziej podstawowe, od niego zależą wszystkie pozostałe prawdy dotyczące człowieka i świata, i całego życia człowieka wierzącego w Boga.

37. Dlaczego wyznajemy wiarę w *jednego* Boga?

Bóg objawił się Izraelowi, swemu narodowi wybranemu, jako Jedyny: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem Panem jedynym” (Pwt 6,4); „bo Ja jestem Bogiem, i nikt inny” (Iz 45,22). Sam Jezus potwierdza, że Bóg jest „jedynym Panem” (Mk 12,29). Wyznanie, że Jezus i Duch Święty są Bogiem i Panem, nie wprowadza żadnego podziału w jedynym Bogu.

38. Jakim imieniem objawił się Bóg?

Bóg objawił się Mojżeszowi jako Bóg żywych; powiedział, że jest „Bogiem Abrahama, Bogiem Izaaka i Bogiem Jakuba” (Wj 3,6). Objawił mu też swe tajemnicze Imię: „JESTEM, KTÓRY JESTEM (YHWH)” (Wj 3,14). Niewymowne imię Boga już w czasach Starego Testamentu zostało zastąpione Boskim tytułem „PAN”. Tytuł ten będzie także w Nowym Testamencie wyrażał Boskość Jezusa.

39. Tylko Bóg JEST?

Podczas gdy wszystkie stworzenia otrzymały od Niego to wszystko, czym są i co posiadają, Bóg jest pełnią Bytu i wszelkiej doskonałości. On jest „TYM, KTÓRY JEST”, bez początku i bez końca. Jezus objawił, że także On nosi imię Boskie: „JA JESTEM” (J 8,28).

40. Jakie znaczenie ma objawienie imienia Boga?

Objawiając swoje imię, Bóg pozwala poznać bogactwo zawarte w swojej niezgłębionej tajemnicy: On sam jest Tym, od zawsze i na zawsze, który przekracza świat i historię. On uczynił niebo i ziemię. On jest Bogiem wiernym, który jest zawsze przy swoim ludzie, aby go zbawić. On jest w najwyższym stopniu święty, „bogaty w miłosierdzie” (Ef 2,4), zawsze gotowy przebaczać. Jest Bytem duchowym, transcendentnym, wszechmocnym, wiecznym, osobowym, doskonałym. Jest Prawdą i Miłością.

41. W jakim sensie Bóg jest Prawdą?

Bóg jest samą Prawdą, Jego słowa mylić nie mogą. On „jest światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności” (1 J 4,8). Odwieczny Syn Boży, Mądrość wcielona, został posłany na świat, „aby dać świadectwo prawdzie” (J 18,37).

42. W jaki sposób Bóg objawił, że jest Miłością?

Bóg objawił, że Jego miłość do Izraela jest mocniejsza niż miłość ojca czy matki do swych dzieci i że swój lud miłuje bardziej niż oblubieniec swą oblubienicę. On sam w sobie „jest miłością” (1 J 4,8.16). Jego miłość posuwa się aż do udzielenia najcenniejszego daru: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, (...) by świat został przez Niego zbawiony (J 3,16-17). Posyłając swego Syna i Ducha Świętego, Bóg objawił, że On sam jest wieczną wymianą miłości.

43. Jakie konsekwencje płyną z wiary w *jednego* Boga?

Z wiary w Boga, Jedynego, płyną bardzo ważne konsekwencje dla naszego życia: poznawać wielkość i majestat Boga; żyć w dziękczynieniu; zawsze Mu ufać, nawet w przeciwnościach; poznawać jedność i prawdziwą godność wszystkich ludzi, stworzonych na obraz Boży; dobrane użytkować rzeczy przez Niego stworzone.

PIELGRZYMKA RÓŻ ŻYWEGO RÓŻAŃCA DO BARDA

Aby jeszcze bardziej dowartościować modlitwę różańcową w nadchodzącym roku oraz by radośniej przeżywać nasz parafialny odpust 6 października 2012 r., wybraliśmy się na diecezjalną pielgrzymkę róż Żywego Różańca do sanktuarium Matki Bożej Strażniczki Wiary do Barda. Pobłogosławieni w autobusie przez naszego księdza proboszcza (pielgrzymi z naszej parafii oraz dziewięć osób z parafii Narodzenia NMP z Kielczyna) wyjechaliśmy o godzinie 10:00 do Barda. Podczas podróży śpiewaliśmy różne pieśni maryjne i odmówiliśmy różaniec. Tacy rozmoczeni i rozśpiewani wjechaliśmy do Barda. Z parkingu całą grupą, z proporczykiem naszej parafii na przedzie, udaliśmy się do bazyliki. Po wejściu do środka zgłosiliśmy naszą grupę pielgrzymkową i osobno grupę naszych gości. Rozpoczęło się poszukiwanie dobrego miejsca stojącego, by być bliżej głównego ołtarza i naszej ukochanej Matki Najświętszej.

O godzinie 11:15 rozpoczęła się konferencja na temat krucjaty różańcowej. Prowadzący na wielu przykładach pokazał, w których parafiach naszej diecezji są prowadzone takie modlitwy. Zachęcał nas również do tego, abyśmy w swoich parafiach przynajmniej jedną dziesiątkę dziennie odmawiali w intencji naszej Ojczyzny.

Centralnym punktem naszej pielgrzymki była Msza Święta, której przewodniczył bp Ignacy Dec. Rozpoczynając Eucharystię, powitał on wszystkich obecnych i zaprezentował zgłoszone grupy. Okazało się, że zgłoszono 70 grup, w których uczestniczyło ponad 1900 osób. Było również wielu pielgrzymów indywidualnych i okazało się, że jest nas ok. 2500! Mszę Świętą koncelebrowało ponad 50 kapłanów.

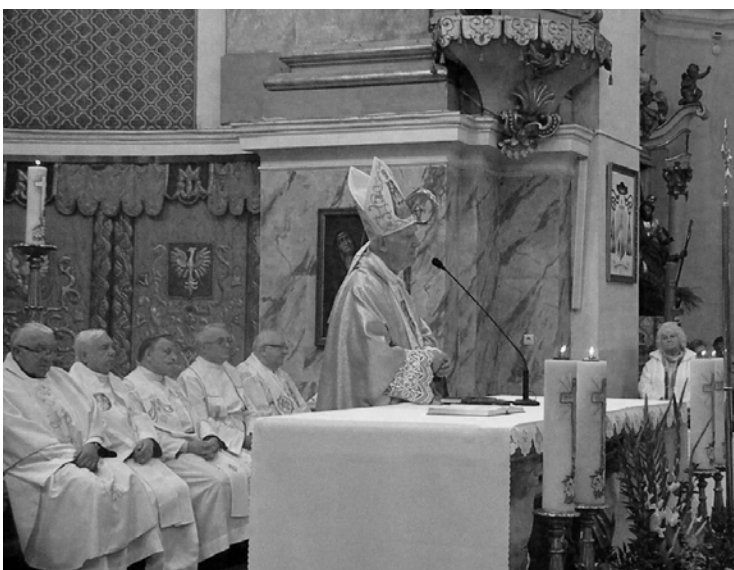
W pierwszej części homilii bp Ignacy w bardzo ciekawy sposób ukazał historię obchodów święta Matki Bożej Różańcowej. W dalszej części mówił, czym powinna być dla każdego modlitwa różańcowa i jak wiele łask możemy wypraszać, przesuwając kolejne paciorki różańca. Cała homilia była wspianą katechezą na temat modlitwy różańcowej, u progu rozpoczynającego się Roku Wiary.

Biskup Ignacy podkreślił, że codziennie prosimy Maryję w słowach: *módl się za nami grzesznymi teraz*. To „teraz” dla każdego z nas jest nieco inne. Mamy różne zmartwienia, kłopoty i trudności. Nie radzimy sobie z naszymi wadami, grzechami i nałogami. W tym „teraz” wyraża się wielka nasza nadzieja na piękne kształtowanie naszego życia rodzinnego. To dotyczy również sytuacji naszej Ojczyzny.

Na zakończenie Eucharystii, po udzieleniu błogosławieństwa, bp Ignacy wyraził pragnienie, aby ta październikowa pielgrzymka róż Żywego Różańca była początkiem corocznego świętowania. Powiedział, iż będzie chciał na stałe zapisać ją w kalendarium jako diecezjalną pielgrzymkę w każdą pierwszą sobotę października.

Po zakończonej Uczcie duchowej, było też coś dla ciała. Gospodarze sanktuarium wraz z grupą parafian zaprosili wszystkich uczestników na pyszny żurek oraz grochówkę gotowaną na kuchni polowej, wypożyczonej od ks. Romualda Brudnowskiego, przewodnika pieszej pielgrzymki diecezji świdnickiej na Jasną Górę.

Nasze wspólne świętowanie zakończyliśmy

koronką do Bożego Miłosierdzia, po czym wyruszyliśmy z figurką Matki Bożej Strażniczki Wiary na procesję różańcową, która odbywała się na ścieżkach maryjnych. Pragnę dodać, że figurkę Matki Bożej wyprowadziło z bazyliki czterech uczestników naszej pielgrzymki, co było dla nas ogromną radością i wielkim przeżyciem. Po zakończonej procesji wróciliśmy do sanktu-

arium, by każdy mógł ucałować relikwie Krzyża Świętego umieszczone pod figurką. Bardzo radośni i wzmocnieni duchowo poszliśmy do autobusu i o godzinie 16:30 przyjechaliśmy do Dzierżoniowa. Bogu niech będą dzięki za ten przepiękny, słoneczny dzień i za dar naszego wspólnego pielgrzymowania. Jeżeli Pan Bóg pozwoli – do zobaczenia za rok.

Anna Kalbarczyk

ODPUST PARAFIALNY

7 października, we wspomnienie Najświętszej Maryi Panny Różańcowej, nasza wspólnota przeżywała uroczystość odpustową. Modlitwom kierowanym do naszej Patronki, Królowej Różańca Świętego, przewodniczył o. Jan Tyburczy, paulin, przeor sanktuarium Matki Bożej Leśniańskiej w Leśnej Podlaskiej. Przewodniczył on sumie odpustowej i głosił kazania na wszystkich Mszach Świętych. Podczas modlitwy różańcowej kończącej sumę odpustową Bożej Opatrzności – przez wstawiennictwo Maryi – zostały zawierzone

wszystkie rodziny naszej parafii, ich intencje i nadzieje. W duchu wdzięczności za łaski otrzymane w ostatnim roku uroczystie odśpiewano hymn *Te Deum*, wielbiąc Boga i prosząc o obfite błogosławieństwo na zbliżający się Rok Wiary.

xAch

EPILOG PIESZEJ PIELGRZYMKI ŚWIDNICKIEJ

Jak co roku, w Bardzie odbył się epilog pieszej pielgrzymki świdnickiej na Jasną Górę. Pątnicy, którzy na przełomie lipca i sierpnia pielgrzymowali do Częstochowy, pragnęli w ten sposób zakończyć sezon pielgrzymkowo-turystyczny.

Wszystko odbyło się **13 października** i rozpoczęło się o godzinie 6:00 przy parafii pw. św. Jerzego w Dzierżoniowie. Stamtąd bowiem wyruszyła pieszo do Barda bardzo liczna grupa pielgrzymów, wśród nich również nasi parafia-

nie. Prowadził ich przewodnik grupy drugiej pielgrzymki świdnickiej, ks. Rafał Masztalerz, wikariusz parafii pw. Maryi Matki Kościoła.

Droga do Barda obfitowała w modlitwę, śpiew i zabawę. Wszystko to budowało wśród pątników prawdziwą, pielgrzymkową atmosferę.

W Bardzie wszyscy uczestniczyli w uroczystej Eucharystii. Przewodniczył jej oraz homilię wygłosił bp Adam Bałabuch, biskup pomocniczy świdnicki.

xRZ

Znaki (J 2,1-25)

¹ Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa.

Kana to miejscowość, która była oddalona zaledwie kilka kilometrów od Nazaretu. Stąd Jezus i Maryja mogli znać gospodarzy.

² Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów.

Uczty weselne trwały siedem dni i gospodarze zapraszali na nie tylu gości, ilu mogli, szczególnie znanych nauczycieli z ich uczniami.

³ A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: "Nie mają już wina".

Brak wina w środku uczty to wielki wstyd dla gospodarzy. Stąd Maryja zwróciła się do Jezusa w sposób, który sugerował prośbę o pomoc.

⁴ Jezus Jej odpowiedział: "Czyż to moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina moja?"

„Niewiasto” to uprzejmy zwrot, ale trudno go uznać za stosowny w odniesieniu do własnej matki. W tym przypadku ukazuje on dystans człowieka do spraw Bożych. „Godzina moja” to czas rozpoczęcia drogi ku męce i śmierci. Tylko Bóg decyduje, kiedy ma ona nastąpić.

⁵ Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: "Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie".

Maryja pokornie przyjęła wolę Bożą, ale jest pewna, że Jezus wysłucha Jej proś-

by. To wyraz silnej wiary.

⁶ Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary.

Opis stągwi wskazuje, że zawierały one dość wody, aby stosować ją do oczyszczeń. Podczas takiego rytuału człowiek w całości się w niej zanurzał.

⁷ Rzekł do nich Jezus: "Napełnijcie stągwie wodą!" I napełnili je aż po brzegi. ⁸ Potem do nich powiedział: "Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!" Oni zaś zanieśli.

Jezus dokonał pierwszego znaku (cudu). Kazał zanieść wino staroście, który był odpowiedzialny za całe wesele. To bardzo zaszczytna funkcja.

⁹ A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem - nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli - przywołał pana młodego ¹⁰ i powiedział do niego: "Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory".

Jezus zrobił więcej, niż prosili Go ludzie. Nie musiał „robić” aż tak wiele tak dobrego wina. Jednak to przykład działania Bożego – jeśli człowiek z ufnością Go prosi, otrzymuje znacznie więcej, niż potrzebuje. To Boża hojność.

¹¹ Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie.

Bóg w przeszłości często objawiał swoją chwałę poprzez znaki. Jednak nawet one nie mogą spowodować, że wszyscy bez wyjątków Mu uwierzą. To zawsze wolny akt człowieka. Uczniowie Jezusa uwierzyli [bardziej], ale słudzy, którzy czerpali wino – nie. To przykład ludzi o zatwardziałym sercu. Maryja z kolei nie musiała „uwierzyć”, Ona wierzyła już wcześniej.

¹² Następnie On, Jego Matka, bracia i uczniowie Jego udali się do Kafarnaum, gdzie pozostali kilka dni. ¹³ Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy.

Pascha to jedno ze świąt pielgrzymkowych. Wszyscy Żydzi, którzy mogli, udawali się wówczas do Jerozolimy, do Świątyni.

¹⁴ W Świątyni napotkał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie.

Baranki i gołębie były niezbędne jako ofiary składane Bogu podczas święta przez ludzi. Bankierzy byli konieczni do zamieniania obcych pieniędzy na monety używane przez sprzedających zwierzęta ofiarne.

¹⁵ Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powypędzał wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porozrzucił monety bankierów, a stoły powywracał. ¹⁶ Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: "Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu mego Ojca targowiska!"

Jezus nalega, by czynności wykonywane w Świątyni były podporządkowane innej hierarchii wartości. Sprzedaż zwierząt jest ważna, ale nie może ona przysłać samego Boga.

¹⁷ Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: *Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie*.

To cytat z Ps 69,10, który odnosi się do Mesjasza. To wydarzenie potwierdza, że Jezus jest Chrystusem.

¹⁸ W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: "Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?" ¹⁹ Jezus dał im taką odpowiedź: "Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo". ²⁰ Powiedział do Niego Żydzi: "Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz

w przeciągu trzech dni?"

Świątynia Jerozolimska była jedną z najwspanialszych budowli starożytności. To był symbol judaizmu. Dla Żydów zatem słowa Jezusa graniczyły z bluźnierstwem.

²¹ On zaś mówił o świątyni swego ciała. ²² Gdy więc zmarł, wstąpił, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

Słowa prorocze stawały się zwykle zrozumiałe dopiero później. Podobnie te, dotyczące zapowiedzi zmartwychwstania Jezusa.

²³ Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w imię Jego, widząc

znaki, które czynił. ²⁴ Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo wszystkich znał ²⁵ i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co w człowieku się kryje.

Ponownie znaki i słowa Jezusa spowodowały, że wielu w Niego uwierzyło.

Często ludzie podkreślają, że Pan Bóg mógłby dokonać jakiegoś spektakularnego cudu na oczach całego świata, aby wszyscy ludzie w Niego uwierzyli. Już wiemy, że nigdy wszyscy nie uwierzą (por. J 2,11). Poza tym, to nie byłaby już wiara a wiedza. Nie byłoby zatem miejsca na wolną decyzję człowieka, czy chce pójść za Chrystusem. Byłoby mu to niejako „narzucone z góry”.

Jezus i Nikodem (początek: J 3,1-8)

¹ Był wśród faryzeuszów pewien człowiek, imieniem Nikodem, dostojnik żydowski. ² Ten przyszedł do Niego nocą i powiedział Mu: "Rabbi, wiemy, że od Boga przyszedłeś jako nauczyciel. Nikt bowiem nie mógłby czynić takich znaków, jakie Ty czynisz, gdyby Bóg nie był z Nim".

Nikodem jako znana osoba nie mógł pozwolić sobie na to, aby inni faryzeusze widzieli go u Jezusa, którego oni ogłosili oszustem. Dlatego Nikodem odwiedził Go w nocy, wyznając jednak przy tym swoją wiarę w Boże pochodzenie Jezusa.

³ W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może

ujrzeć królestwa Bożego". ⁴ Nikodem powiedział do Niego: "Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się?"

Nikodem słowa Jezusa rozumiał dosłownie. Oczywiście Panu chodziło nie o narodzenie fizyczne, ale o przyjęcie wiary pełnej, nie takiej, która boi się ujawnić. Stąd Nikodemowi potrzebne było „powtórne narodzenie”, aby mógł uwierzyć bardziej i nie chować się ze swoją wiarą przed innymi faryzeuszami.

⁵ Jezus odpowiedział: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego.

Narodzenie „z wody i Ducha” oznacza nawrócenie. To Duch Święty jest w człowieku sprawcą wzrostu wiary.

⁶ To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem. ⁷ Nie dziw się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie narodzić. ⁸ Wiatr wieje tam, gdzie chce, i szum jego słyszysz, lecz nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd podąża. Tak jest z każdym, który narodził się z Ducha".

Duch Święty nie poddaje się władzy człowieka. Potrafi go nawracać, o ile ten będzie tego chciał. Tak istotna jest zatem modlitwa do Boga, aby Ten przemieniał nasze serce.

xRZ

Część 2

W poprzednim numerze pochylił się nad nauką Kościoła o odpustach. By móc skorzystać z tego wielkiego daru zasług Jezusa i Świętych, dzięki którym mogą być odpuszczone kary doczesne za grzechy, trzeba spełnić kilka warunków. Jakże to są warunki?

Kodeks Prawa Kanonicznego ustala wyraźnie, że **«tylko ten jest zdolny do uzyskania odpustu, kto: został ochrzczony, nie jest ekskomunikowany i znajduje się w stanie łaski, przynajmniej pod koniec wypełniania przepisanych czynności. Aby zaś podmiot zdolny do uzyskania odpustów rzeczywiście je uzyskać, powinien mieć przynajmniej ogólną intencję zyskania odpustu oraz wypełnić w określonym czasie i we właściwy sposób nakazane czynności, zgodnie z brzmieniem udzielenia»** (kanon 996).

Powyższy przepis zawiera pięć warunków i tylko ten, kto spełnia je łącznie, zyskuje odpust. Przyjrzyjmy się poszczególnym warunkom wspólnym dla każdego rodzaju odpustu, zarówno zupełnego jak i częściowego:

- **«został ochrzczony»:** przyjęcie sakramentu chrztu świętego czyni człowieka chrześcijaninem i członkiem Kościoła; dzięki temu ochrzczony może modlić się do Ojca w niebie i uświęcać swoje życie innymi sakramentami i sakramentaliami. Jak podpowiada prawo kościelne, chrzest jest konieczny także do tego, by móc zyskiwać odpusty.

- **«nie jest ekskomunikowany»:** ekskomunika, czyli najsurowsza kara kościelna, którą katolik może otrzymać za najcięższe przestępstwa, zabrania przyjmować sakramenty i posługiwać w Kościele. Po popełnieniu niektórych przestępstw (świętokradcze zabranie Eucharystii, porzucenie wiary, aborcja, nagranie spowiedzi) automatycznie popada się w ekskomunikę. Jak podpowiada prawo kościelne, ekskomunikowany nie może zyskać odpustu.

- **«znajduje się w stanie łaski»:** darowanie kary za grzechy łączy się zawsze

ze skruchą i pragnieniem odnowy serca. Ten, kto nie chce porzucić sytuacji grzechu oraz powrócić do Boga i do życia w łasce, nie zyska również odpustu. Kto jest w grzechu ciężkim, musi się zatem wyspowiadać, a bez spowiedzi nie zyska nawet odpustu częściowego. Wierny, który popełnił tylko grzechy lekkie, nie utracił w pełni łaski uświęcającej, może więc zyskiwać odpusty.

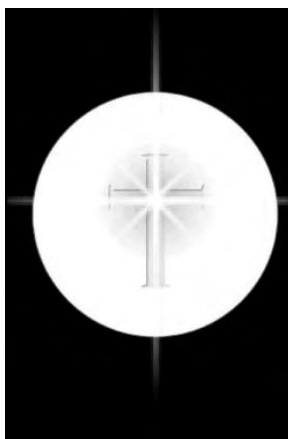
- **«mieć przynajmniej ogólną intencję zyskania odpustu»:** otrzymanie daru odpustu jest uzależnione od pragnienia serca zyskania odpustu. Taką intencję można wzbudzać w sobie za każdym razem. Wystarczy jednak nawet tylko raz zapragnąć zyskiwać odpusty za wypełnianie konkretnych dzieł lub za każde obdarzone przez Kościół darem odpustu (wystarczy takie pragnienie wyznać Bogu na modlitwie). Taka intencja, zwana ogólną, pozwala zyskiwać odpusty nawet przez długi czas, chyba że wierny ją odwoła przeciwnym postanowieniem.

- **«wypełnić w określonym czasie i we właściwy sposób nakazane czynności, zgodnie z brzmieniem**

udzielenia»: odpusty są związane z wykonaniem pewnych czynności, do których Kościół przywiązał dar odpustu zupełnego lub częściowego. Każde takie dzieło należy wypełnić w określonym czasie i we właściwy sposób, gdyż tylko wtedy dana czynność jest tą, za której realizację Kościół udziela odpustu. Aktualny wykaz odpustów zawiera 40 stałych

rodzajów dzieł obdarzonych odpustem. Ponadto, z okazji wielkich okazji, Kościół nadaje dodatkowe odpusty możliwe do uzyskania tylko przez określony czas. Obecnie – w Roku Wiary – są takie 4 dodatkowe dzieła. Wykaz odpustów zaczniemy omawiać w kolejnym numerze.

W przypadku chęci zyskania odpustu zupełnego, czyli uwolnienia od kary doczesnej w całości, powyższy warunek dotyczący znajdowania się w stanie łaski jest bar-

dziej doprecyzowany. Wiąże się on wtedy z wypełnieniem dodatkowych czynności, które potocznie nazywa się **zwykłymi warunkami** do zyskania odpustu zupełnego. Oprócz nich obowiązują oczywiście pozostałe wyżej wymienione warunki. Odpust zupełny **pod zwykłymi warunkami** zyska ten, kto wypełni nakazaną czynność oraz:

- **wykluczy wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu, nawet powszedniego**: darowanie w całości kary doczesnej za grzechy wymaga całkowitego pragnienia życia w łasce, co nie jest możliwe bez wyrzeczenia się wszystkich grzechów, także lekkich. Trzeba wzbudzić w swym sercu wolę rezygnacji ze złych myśli, słów, czynów i zaniedbań, ze złych przyzwyczajęń, nawet jeśli nie jest to wielkie zło. Człowiek jest słaby – może upaść, stąd Kościół nie zmusza do bezgrzeszności lecz do posiadania woli wykluczenia przywiązania do grzechu i unikania go, na tyle, na ile jest to możliwe.

- **przyjmie spowiedź sakramentalną**: po jednej spowiedzi można uzyskać kilka odpustów zupełnych. Sama spowiedź może mieć miejsce na wiele dni przed lub po wykonaniu przepisane dzieła (uznaje się, że nawet przez 3 tygodnie od spowiedzi można zyskiwać odpusty zupełne, chyba że ktoś popełni grzech ciężki). Spowiedź gładzi wszystkie grzechy i przywraca pełnię łaski uświęcającej, która jest niezbędna dla zyskania odpustu.

- **przyjmie Komunię eucharystyczną**: po jednej Komunii św. zyskuje się jeden odpust zupełny. Chociaż Komunię św. można przyjąć innego dnia, to wypada, by uczy-

nić to w tym dniu, w którym wykonuje się dzieło obdarzone odpustem zupełnym.

- **pomodli się w intencjach Ojca Świętego**: po jednej modlitwie zyskuje się tylko jeden odpust zupełny. Wypada, aby pomodlić się w tym dniu, w którym spełnia się dzieło odpustowe. Nie chodzi tu o modlitwę za papieża, ale modlitwę w intencjach, w których modli się i które poleca Bogu sam Ojciec Święty. Warunek dotyczący tej modlitwy wypełnia się przez odmówienie *Ojcze nasz* i *Zdrowaś*, albo jakiegokolwiek innej modlitwy, zgodnie z własną pobożnością.

- ponadto obowiązują oczywiście podstawowe warunki, wcześniej omówione (chrzest, brak ekskomuniki, posiadanie przynajmniej ogólnej intencji zyskania odpustu).

Jeżeli braknie pełnej dyspozycji lub nie zostaną wypełnione wszystkie zwykłe warunki konieczne do zyskania odpustu zupełnego, zyskany odpust będzie tylko częściowy.

Odpust zupełny można uzyskać tylko jeden raz w ciągu dnia, natomiast odpust częściowy można uzyskać kilka razy dziennie. Jednakże w chwili śmierci wierny może zyskać odpust zupełny, chociażby tego dnia uzyskał już wcześniej inny odpust zupełny.

Jeżeli do uzyskania odpustu jest wymagane nawiedzenie kościoła lub kaplicy w jakiś konkretny dzień, może to mieć miejsce od południa dnia poprzedzającego aż do północy kończącej wyznaczony dzień. Nawiedzając wtedy pobożnie kościół lub kaplicę należy tam odmówić: *Ojcze nasz* i Wyznanie wiary (*Wierzę*), o ile czego innego nie postanowiono w nadaniu odpustu.

Do uzyskania odpustu nadanego za odmówienie jakiejś modlitwy wystarcza także odmawiać ją na przemian z towarzyszem lub śledzić myślą, gdy ktoś inny ją odmawia. Spowiednicy mogą dokonać zamiany przepisane dzieła pobożności i warunków tym wiernym, którzy z powodu prawnej przeszkody (np. choroba) nie są w stanie ich wykonać.

xAch

DEKRET BISKUPA ŚWIDNICKIEGO O ODPUSTACH W ROKU WIARY

Stolica Apostolska postanowiła rozszerzyć możliwości zyskiwania świętych odpustów z okazji Roku Wiary rozpoczynającego się 11.10.2012. Informuje o tym dekret Penitencjarii Apostolskiej z 14.09.2012, podpisany przez Penitencjarza Większego, kard. Manuela Monteiro de Castro, oraz regensa tej dykasterii, ks. prał. Krzysztofa Nykiela. Dekret został wydany dla dobra wiernych, aby pobudzić ich do poznawania i umiłowania doktryny Kościoła katolickiego, przez co będą mogli otrzymywać bogatsze owoce z duchowego skarbca Kościoła.

Penitencjaria Apostolska postanowiła, że w okresie od 11.10.2012 do 24.11.2013 wierni mogą zyskiwać **dodatkowe odpusty zupełne**:

a) za każdym razem - gdy wezmą udział w co najmniej trzech naukach misji świętych lub w co najmniej trzech wykładach na temat dokumentów Soboru Watykańskiego II i artykułów Katechizmu Kościoła Katolickiego, w jakimkolwiek kościele lub stosownym miejscu;

b) za każdym razem - gdy odbędą pielgrzymkę do bazyliki większej, katakumb chrześcijańskich, katedry, miejsca świętego wskazanego przez ordynariusza z okazji Roku Wiary oraz wezmą tam udział w jakimś nabożeństwie, bądź będą tam modlić się, pobożnie medytować, kończąc odmówieniem: „Ojcze nasz”, Wyznania Wiary, wezwań do Matki Bożej oraz do świętych Apostołów lub Patronów miejsca;

c) za każdym razem - gdy, w dniach wyznaczonych z okazji Roku Wiary przez ordynariusza miejsca, zgromadzą się w dowolnym miejscu świętym na uroczystej Eucharystii lub Liturgii Godzin, dodając Wyznanie Wiary;

d) jeden raz - w dniu dowolnie wybranym podczas Roku Wiary na pobożne nawiedzenie baptysterium lub innego miejsca, w którym otrzymali chrzest, jeśli odnowią tam przyrzeczenia chrzcielne według zatwierdzonej formuły.

Ponadto biskupi diecezjalni mogą w najbardziej stosownym do tego dniu (np. na

zakończeniu Roku Wiary) udzielić błogosławieństwa papieskiego wraz z odpustem zupełnym.

Zawsze należy zachować zwykłe warunki konieczne do zyskania odpustu zupełnego: mieć przynajmniej ogólną intencję zyskania odpustu dla siebie lub ofiarowania go za zmarłych na sposób wstawiennictwa, wykluczyć wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu, oraz w okolicach dnia wykonania dzieła obdarzonego odpustem wypowiadać się, przyjąć Komunię św. i odmówić dowolną modlitwę w intencjach Ojca Świętego.

Odpusty zupełne, pod zwykłymi warunkami, mogą zyskiwać także wierni z sercem skruszonym, którzy z poważnych przyczyn nie mogą uczestniczyć w wymienionych uroczystościach (np. mniszki kłauzurowe, osoby chore i opiekujące się chorymi, starzy, więźniowie), jeśli będą jednoczyć się duchowo z ich uczestnikami, szczególnie poprzez transmisje telewizyjne lub radiowe słów Ojca Świętego lub biskupa diecezjalnego, i odmówią „Ojcze nasz”, Wyznanie Wiary oraz inne modlitwy odpowiadające celom Roku Wiary, ofiarowując jednocześnie swoje cierpienia i niewygody życia.

Zgodnie z zaleceniami Dekretu Apostolskiego wybieram **Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Strażniczki Wiary w Bardzie** na miejsce, w którym można zyskiwać odpusty zupełne podczas pielgrzymek w Roku Wiary, biorąc tam udział w dowolnym nabożeństwie lub modląc się tam prywatnie, dodając modlitwy przepisane przez Stolicę Świętą.

Ponadto wyznaczam **następujące dni**, w które we wszystkich kościołach i kaplicach diecezji świdnickiej można zyskiwać odpusty zupełne za uczestnictwo w Eucharystii albo Liturgii Godzin połączone z odmówieniem Wyznania Wiary:

♦ 14.10.2012 - inauguracja Roku Wiary w parafiach

♦ 08.12.2012 - uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

- ♦ 13.01.2013 – święto Chrztu Pańskiego
- ♦ 02.02.2013 – święto Ofiarowania Pańskiego
- ♦ 11.02.2013 – wspomnienie NMP z Lourdes (dzień chorego)
- ♦ 08.05.2013 – uroczystość św. Stanisława, bpa i męczennika, patrona diecezji
- ♦ 29.06.2013 – uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła
- ♦ 19.09.2013 – wspomnienie bł. Gerharda Hirschfeldera, męczennika za wiarę
- ♦ 22.10.2013 – wspomnienie bł. Jana Pawła II
- ♦ 24.11.2013 – uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata
- ♦ dzień wyznaczony przez księdza Biskupa lub wikariusza biskupiego ds. sakramentów na prośbę proboszcza parafii przeżywającej rekolekcje.

Jednocześnie proszę wszystkich duszpasterzy i katechetów, by wytrwale troszczyli się o wzrost wiary powierzonych im osób, także poprzez jasne ukazywanie zasad niniejszego dekretu, dla większego uświęcenia Ludu Bożego.

Wyprasząc dar mocnej wiary i przyzywając orędownictwa Najświętszej Maryi Panny Strażniczki Wiary, wszystkim z serca błogosławię.

bp Ignacy Dec

CHRYSTUS KRÓL

Tegoroczna uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata, przypada **25 listopada**. Jest to ostatnia niedziela roku liturgicznego, przez co Kościół pragnie podkreślić, że wszystko, co dotyczy człowieka, zaczyna się i kończy w Jezusie Chrystusie, naszym Panu i Zbawicielu.

Chrystus jako Syn Boży zasiada na Tronie w niebie, gdzie dane Mu zostały władza, cześć i uwielbienie.

Będąc współistotnym Ojcu, wszystko ma wspólne z Ojcem, a więc także najwyższe i nieograniczone władztwo nad wszystkim stworzeniem. Chrystus króluje także w umysłach, w woli i w sercu ludzkim. Jest bowiem tym, który przepenia każdego wierzącego człowieka. W ten sposób królowanie Chrystusa nie ma początku i nigdy nie będzie miało końca. On jest Alfą i Omegą – Początkiem i Końcem.

xRZ

W naszym kraju pojawiają się idee intronizacji Jezusa na Króla Polski, nie mają one jednak podłoża w teologii. Wynikają one z nadinterpretacji przesłania służebnicy Bożej Rozalii Celakówny. (*przyp. red.*)

ŚWIĘTY ANDRZEJ

Andrzej pochodził z rodziny rybaków z Betsaidy nad Jeziorem Galilejskim. Mieszkał jednak w Kafarnaum razem ze swoim bratem, Szymonem Piotrem. Z Ewangelii wiemy, że był uczniem św. Jana Chrzciciela, pod wpływem którego poszedł za Jezusem. To on przyprowadził do Chrystusa także św. Piotra, obaj byli Apostołami.

Po śmierci Jezusa na krzyżu, Jego zmartwychwstaniu i zesłaniu Ducha Świętego, Andrzej jako pierwszy głosił Ewangelię w Bizancjum, a następnie w miastach Azji Mniejszej i nad Morzem Czarnym.

Za swe nauki Apostoł został skazany na śmierć męczeńską. Rozpięto go na krzyżu mającym kształt litery "X", który został później nazwany *Krzyżem św. Andrzeja*.

To patron narodów słowiańskich i jego liturgiczne wspomnienie przypada **30 listopada**.

xRZ

INFORMACJE**PARAFIA PW. KRÓLOWEJ RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO**

Wzgórze Ojca Świętego Jana Pawła II 1
58-200 Dzierżoniów

tel.: 74 832-31-21

e-mail: dzierzoniow.kr@gmail.com

serwis: www.kr.diecezja.swidnica.pl

Konto:

BS Dzierżoniów

81 9527 0007 0033 9416 2000 0001

BZ WBK SA Dzierżoniów

24 1090 2301 0000 0005 9000 0486

Msze Święte:

Niedziele i święta

7⁰⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 10³⁰ (w kaplicy dla dzieci, za wyjątkiem ferii i wakacji), 12⁰⁰, 18³⁰ (w lipcu i sierpniu o 19³⁰)

Dni powszednie

6³⁰, 18³⁰

Zbiorowa za zmarłych

w drugą sobotę miesiąca o 18³⁰

Spowiedź święta:

w dni powszednie od 18⁰⁰ do 18²⁵

Nabożeństwa:

Gorzkie żale

w niedziele Wielkiego Postu o 17³⁰

Nowenna do MB Nieustającej Pomocy

w środy po wieczornej Mszy Świętej

Koronka do Miłosierdzia Bożego

w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria parafialna:

w poniedziałki po Mszy o ok. 19¹⁵

w środy od 16³⁰ do 17³⁰

w piątki po Mszy o ok. 19¹⁵

Inne grupy:

Poradnia rodzinna

w czwartki od 17³⁰ do 18³⁰

Zespół charytatywny

we wtorki od 17⁰⁰ do 18⁰⁰

Biblioteka

w poniedziałki od 17⁰⁰ do 17⁴⁵

Chrześcijański Ruch na Rzecz Zdrowia

w 1. i 3. piątek miesiąca o 19¹⁵

Nowi członkowie Kościoła Świętego:

Natalia Magdalena Połubińska

Jagoda Nowaczyk

Zuzanna Maria Gurazda

Fabian Józef Kubik

Wiktor Antczak

Sakramentalne związki małżeńskie:

Andrzej Break – Iwona Horostowska

Andrzej Duda – Marta Cichańska

Maciej Strzelczyk – Marta Mentel

Marcin Krupa – Jolanta Krupa

Adam Goławski – Kamila Rypuła

Piotr Rybicki – Katarzyna Kalińska

Osoby zmarłe:

Anna Kilan

Stefania Stuka

Janina Hądzlik

Janina Burzyńska

Roman Choderny

Bronisław Wiśniowski

Teresa Kluza

Maria Janowska

Regina Majewska

Krystyna Dudek

Eugenia Turek

Regina Sozańska

Artur Olesiński

Irena Ozga

Józef Kwiatek

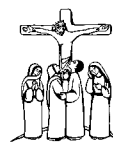
Jan Wojnarski

Tygodniowy rozkład zajęć świetlicy środowiskowej na rok szkolny 2012/2013 przy Klubie Abstynenta „Na Pawłowym Wzgórzu”

- **Poniedziałki od 16³⁰ do 18³⁰:**
 - 1. pon. miesiąca – porady prawnika
 - 2. pon. miesiąca – porady psychologa
 - 3. pon. miesiąca – porady terapeutyczne dotyczące rozwiązywania problemów narkomanii
 - 4. pon. miesiąca – porady terapeutyczne dotyczące wszelkich uzależnień i przemocy w rodzinie
- **Wtorki od 16³⁰ do 19³⁰:**
 - zajęcia terapeutyczne Al-Anon dla rodzin borykających się z problemami uzależnień
- **Środy od 16³⁰ do 20⁰⁰:**
 - spotkania Wspólnoty AA
- **Czwartki od 17⁰⁰ do 20³⁰ i soboty od 16⁰⁰ do 20³⁰:**
 - zajęcia klubowe – bilard stołowy, piłkarzyki, szachy, filmy, spotkania przy kawie i herbacie itp.

Udział w zajęciach jest **bezpłatny** dla wszystkich mieszkańców Dzierżoniowa. Serdecznie zapraszamy!

Telefon (czynny w godzinach przyjęć): 74 832-36-18

PROTEZY ZĘBOWE

NAPRAWY – UZUPEŁNIENIA – RENOWACJE

Dzierżoniów, os. Różane 1F
tel. 74 831-27-41

ZAKŁAD POGRZEBOWY „KUCZERA”

Dzierżoniów, ul. Cicha 1
tel. 74 831-68-51

Kompleksowe usługi pogrzebowe.
Przewozy zmarłych kraj i Europa.
Czynny całą dobę.

**CENTRUM POGRZEBOWE
M. K. KRAMARZ**

Dzierżoniów, ul. Wrocławska 24
(obok Domu Handlowego „Odra”)
tel. całodobowy: 74 831-07-80

07.10.2012 – Członkowie warsztatów muzycznych na odpuszcie

07.10.2012 - Odpust parafialny

U KRÓLOWEJ
RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO